

[Heinesen.]

også skal beskæres meget kraftigt, men vi kan ikke af hele sammenhængen se noget som helst om, hvilke lovforslag det skal gå ud over. Om det f. eks. er forslaget om lønmodtagernes medbestemmelsesret, som regeringen forestiller sig skal udgå af lovreserven.

Man siger også, at forskellige lovbundne tilskud på ca. 3 mia kr. skal beskæres, og der vil vi naturligvis i ganske særlig grad interessere os for, hvilke områder det er, det drejer sig om. Er det f. eks. det sociale område, og hvor inden for det sociale område?

Jeg må altså gøre opmærksom på, at det ikke bare er regeringen, der har præsenteret disse ting i en sammenhæng. Socialdemokratiet ser dem også i en sammenhæng, og socialdemokratiet har sine betingelser under de forhandlinger, som vi står over for. Der savnes jo også helt oplysning om flere milliarder kroner, som overhovedet er nødvendige for skattelettelseernes gennemførelse, og vi betragter det oprigtig talt ikke som nogen som helst bedrift at fremsætte forslag til en skattereform, når man samtidig undlader at klargøre, hvor pengene til en skattelettelse skal komme fra. Vi forstår godt regeringens hensigt med at foretage en sammenkædning i en vis forstand af afgiftsforhøjelser og skattereformen, men i regeringens oplæg er reformen noget af et illusionsnummer, når man ikke samtidig anviser tilstrækkelige midler til reformens gennemførelse, men holder sig til en lang række hensigtsrklæringer.

Det, der bliver tilbage, når man har studeret hele dokumentet til ende, er, at det, som regeringen nu foreslår, er skatteforhøjelser, mens skattelettelserne i regeringens forslag er en veksler på fremtiden.

Nu er det jo ikke alene afgørende for den økonomiske udvikling, bedømt i lyset af disse afgiftsforslags virkninger, hvordan en kommende skattereform ser ud. For den økonomiske udvikling er der jo mange andre problemkrede, som er afgørende, og jeg skal ikke undlade ved denne lejlighed at nævne boligpolitikken, hvor regeringen fortsat ligger underdrejet og ligger underdrejet i stor tavshed. Vi ønsker regeringen ud af busken, og vi ønsker, at dette spørgsmål nu bliver bragt ind i den sammenhæng, hvori vi anskuer tingene. Jeg skal sige, at socialdemokratiet, som jeg har nævnt det, på baggrund af de al-

vorlige økonomiske udsigter vil deltage i behandlingen af afgiftsforslagene, men vi har vore forbehold, og vi har vore betingelser.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed gå ind på de enkelte afgiftsforslag; der har jo heller ikke været megen tid til at studere dem i detaljer. Det får vi jo nok lejlighed til i de kommende timer, men jeg skylder vel her ved førstebehandlingen at gøre opmærksom på, at blandt de forbehold, vi har, er vi i ganske særlig grad skeptiske over for den foreslåede forhøjelse af el-afgiften, og derfor er vi tilfreds med, og også enig med finansministeren, når det i redegørelsen siges, at det ikke vil være nødvendigt at haste dette forslag igennem, men at der kan blive tid til at se på det.

Vi vil under debatten og under udvalgsarbejdet lytte opmærksom til, om der på en række af de områder, jeg har nævnt, kan skønnes at blive et flertal for det, vi vil, og en lydhørhed over for det, som vi savner i oplægget, og vi vil naturligvis i ganske særlig grad interessere os for det fordelingspolitiske indhold i de lovforslag, der er fremsat.

Glistrup (FP):

Der udstråler et sus af drama fra regeringen i dag. Tingets møde afbrydes, vi får en lang alvorlig redegørelse fra finansministeren, 8 lovforslag hvirvler ud, så de ikke kan komme i trykkerimaskinerne og er fyldt med fejl vedrørende det rent tekniske. Det er virkelig således, at landet stander i våde. Der skal ske det, at vi skal dispensere fra de normale behandlingsfrister herinde, have udvalgsbehandling i nattens mulm og mørke og så forhåbentlig i huj og hast gennemføre nye regler, nye bestemmelser, som befolkningen skal leve under. Det beror jo altså alt sammen på, at landet stander i en ganske enestående økonomisk våde, som vi aldrig før har oplevet, lige bortset fra det halvt hundrede gange, vi har været i en ganske præcis tilsvarende situation i de 30 år, der er gået siden krigen. Men hver gang skal det altså stilles op, som om det nu er noget ganske enestående.

Det er jo så gået gennem tiden på den måde, at der normalt har været 2 bestanddele i det, man har foretaget. Man har først fastslået — og det er det, der skal jages igennem med en vældig fart — at privatforbruget, det, som borgerne bruger ude om-